

OCCULTE FILOSOFIE

HOOFDSTUK X.

K R A C H T.

In alle occultisme worden we geconfronteerd met krachten. Vaak zijn het krachten die zich aan ons manifesteren op een wat wonderlijke manier. Soms ook hebben we gewoon te maken met verschijnselen waarvan we niet weten waar ze vandaan komen. Maar één ding is zeker: energie vragen ze alle. Als we de vorm en het wezen van die energie eens willen nagaan, dan lijkt het mij verstandig om allereerst te kijken vanwaaruit de kracht werkt. We komen dan tot de conclusie, die voor sommigen van u misschien een beetje vreemd lijkt: de kern van kracht in alle occulte verschijnselen op aarde is altijd weer de mens. De mens is het kernstuk.

Als vreemde krachten zich op aarde manifesteren, dan zal hun vorm worden bepaald door de mens. De wijze waarop ze in brandpunt worden gebracht t.a.v. bepaalde personen, feiten of voorwerpen worden bepaald door de mens. Als er een mechanisme is, zoals we dat in spookhuizen wel zien, dat soms kan worden geactiveerd, dan blijkt dat de kracht, die het hele verschijnsel dat zich zelfstandig verder ontrolt aan de gang kan brengen wederom de mens is. Onze eerste conclusie moet dus zijn: De mens op aarde is het middelpunt van alle occulte verschijnselen. In hem zit ergens de vreemde eigenschap waardoor krachten zich kunnen manifesteren.

Dan moeten we ons in de tweede plaats afvragen, of we die krachten misschien moeten onderscheiden in verschillende soorten.

We zien dan allereerst natuurlijk de gewone verschijnselen waarin de mens zelf centraal staat. Denk eens aan telepathie, paranormale genezing, vormen van helderziendheid, helderhorendheid, correctie van krachten, hypnose en wat dies meer zij. In al deze gevallen is er wel degelijk sprake van mentale en soms zelfs van geestelijke energieën. Maar de mens zelf is het die deze krachten opwekt. De mens zelf is het die ze richt. De mens zelf bepaalt ze. Ook als de mens daarbij kan putten uit andere krachtbronnen, mogen we in deze gevallen zeggen: de energie is zuiver menselijk. Haar wezen moet dan ook gebaseerd zijn op de eigen kracht van de mens: de levenskracht.

Alles wat uit de mens onmiddellijk kenbaar wordt en door hem volledig kan worden beheerst, berust op menselijke vitaliteit. De verschijnselen zullen mede worden bepaald door het trillingsgetal van de persoon, daar hiermede de kwaliteit en de eigenschap van die vitaliteit naar buiten toe nogmaals apart worden bepaald.

De krachten van de geest. Ook een belangrijk punt voor vele mensen.

Als een geest zich manifesteert, gebruikt hij daarvoor energie van zijn eigen wereld. Maar hij kan die energie niet zonder meer gebruiken.

Hij moet haar aanpassen aan de menselijke wereld. Hiertoe heeft hij op aarde een punt nodig waar menselijke levenskracht aanwezig is die voor hem bruikbaar is.

Nu is het wonderlijke dat die levenskracht ook kan zijn vastgelegd in voorwerpen: edelstenen, bepaalde zegels enz. In al die gevallen geldt dus: de kracht, die werkt wordt bepaald door de geest. De transformatie van deze kracht tot iets wat op aarde kenbaar is en werkzaam kan zijn, geschiedt wederom door een fragment van menselijke levenskracht.

De demonische machten.

We hebben op aarde namelijk te maken met z.g. demonische machten. Nu wordt er heel veel demonisch genoemd dat heel wat anders is. 9/10 van de demonen op aarde schuilen in het menselijk onderbewustzijn. Maar dat betekent dat er nog 1/10 overblijft waarin werkelijk geestelijke krachten aanwezig kunnen zijn.

De demon (dit woord nu eens in zijn negatieve zin gebruikt en niet in de Griekse betekenis van het innerlijke licht) is een wezen dat zich kan bevinden: gemanifesteerd in de astrale sfeer, kan stammen uit lagere sferen die vormbewust zijn en het kan de uitstraling van een wezen zijn dat zich in een zeer lage sfeer bevindt, maar de mogelijkheid heeft zijn gedachten zeer scherp te concentreren op meer stoffelijke, althans meer vormbevattende sferen. In al deze gevallen is de demon zelf dus wel degelijk energie; het is een vorm van kracht. Maar het wonderlijke is dat deze kracht alleen werkzaam kan zijn, indien een vergelijkbare kracht aanwezig is. Anders gezegd:

Als lichte krachten zich overal wel kunnen manifesteren en overal wel een mens kunnen vinden waardoor ze op aarde kenbaar worden, geldt dit voor de demon en voor de z.g. boze krachten zeker niet. Wanneer de demon uitstraalt, dan zal er iets moeten zijn waarin de trilling van zijn uitstraling reeds aanwezig is. Nu kan dat een accoord zijn, dus een samenstelling van vele verschillende trillingen.

U heeft een eigen trillingsgetal. Het gemiddelde menselijke trillingsgetal bevat gewoonlijk 16 tot 32 verschillende frequenties die samenvloeien in één hoofdlijn, die men kan uitdrukken. Indien nu één van de 16 factoren harmonisch is met wat die geest uitstraalt, zal deze ene factor tijdelijk alle andere gaan domineren. Ze wordt onmetelijk versterkt en daardoor wordt de persoon in kwestie - bewust of onbewust - instrument van het demonische.

De bestrijding van demonen is meestal gebaseerd op het afweren van de demon. U kent allen de weerkaatsingstechnieken. We hebben het er hier wel eens over gehad. Zo'n weerkaatsingstechniek heeft natuurlijk wel zekere bezwaren.

Ik kan een kracht alleen weerkaatsen, indien in mij niets is dat ongecontroleerd kan antwoorden op de uitstraling van de demon. Is dat wel het geval, dan ben ik hulpeloos. Tenzij - en dat is een andere mogelijkheid - ik één van de andere factoren, die een rol spelen in mijn uitstraling en mijn trillingsgetal mede bepalen, zodanig kan versterken dat deze trilling alle andere domineert. Daar waar een lichtende uitstraling is, kan een duistere uitstraling geen dominantie meer verwerven. Hier heeft u dan een beeld van de manier waarop die kracht werkt.

Maar met de geestelijke krachten weten we nog steeds niet waar we aan toe zijn, want wat is eigenlijk die geestelijke kracht? Daar moeten we ook even over nadenken.

We spreken over de goddelijke Kracht. Een heerlijk vaag woord voor iets waar we niets van afweten en dat we daarom in ons eigen denken kunnen projecteren in elke vorm die we maar willen. Er is echter een alomvattende kracht of oerkracht. Dat is de energie waaruit alles - materie zowel als geest - is opgebouwd. Daaruit kan dus alles voortkomen. Hoe ontstaat nu b.v. een geestelijke vorm uit deze oerkracht?

Wel, de oerkracht op zich is een geheel. Maar als een deel van dit geheel op een bepaalde wijze in beweging komt (zoals je je een zonnestraal kunt voorstellen die door een wolk valt en tijdelijk een afzonderlijke lichtstraal lijkt te zijn), dan ontstaan er in die straal brekingseffecten. Deze bepalen weer de werking van die straal. Als er nu in het Goddelijke een beweging is (het is maar een vergelijkende term), dan zal het deel waarin die beweging (deze verplaatsing t.a.v. de rest) zich manifesteert invloed krijgen op al het andere. Hieruit ontstaat een bewustzijn, maar gelijktijdig een functie.

Een andere vergelijking:

Als je gaat kegelen, dan zet je de bal op de baan. Als je dit juist doet, loopt de bal precies in het midden en dan is het alle negen. Als je nu weinig van kegelen afweet, dan zet je hem meestal verkeerd of hij heeft een vals effect en loopt in de goot en dan heb je niets. Heb je echter een beetje beheersing over het spel, dan kun je de bal toch altijd wel zo opzetten dat hij een paar kegels raakt.

Als we nu te maken hebben met de perfecte kracht, dan is die rechtlijnig. Dat wil zeggen: de inwerking op alles wat er omheen is - of het nu beziend is of niet - betekent een beantwoorden aan de kwaliteit van deze kracht. Indien die kracht niet geheel bewust of niet volledig beheerst is, zal ze zeer waarschijnlijk maar een deel van hetgeen ze wil kunnen bereiken. Anders gezegd: het antwoord dat uit de kosmische kracht komt, is maar een deel van wat het bewustzijn (de structuur van die tijdelijk afgezonderde eenheid van kracht) zou willen bereiken. Er ontstaat een soort noodlotsdrang. Als er nu een afzwaaijer is, dan krijgen we iets wat precies het tegendeel bereikt van zijn bestemming, want de bal wordt opgezet om alle negen te treffen. Als hij dus in de goot komt, is het precies verkeerd; hij raakt niets. Wij zouden dat een negatief succes kunnen noemen. Nu stap ik even af van deze vergelijking.

Als je te maken hebt met een kracht, die geen respons weet te vinden op zichzelf, dan reageert ze op alles wat tegenstelling is. Dan blijft het effect, de kracht en alles precies hetzelfde, alleen het resultaat is anders. Het resultaat is dan: dat in plaats van waar te maken wat je wilt, je eigenlijk waarmaakt wat je niet wilt. Goethe zegt dat heel aardig in het eerste deel van Faust, als het gaat om de jonkheer met de paardehoeven: "Der Geist der stets verneint und doch das Gute schafft." (De geest die voortdurend ontkent en toch het goede tot stand brengt.) Dat is eigenlijk de demon.

De demon is een geest, die altijd negatief of destructief wil werken, maar alles wat geen antwoord geeft eigenlijk in feite vorm, kracht en inhoud geeft. Dat klinkt waarschijnlijk wat vreemd, maar denk eens aan Genesis. Daar komt de duivel in de vorm van een slang heel toepasselijk in de boom en verleidt Adam en Eva. Daardoor krijgen de mensen de kennis van goed en kwaad. Nu is het vreemde: de mens wandelt met God. Hij is zich niet bewust van zichzelf. Nu eet hij van de Boom der Kennis van Goed en Kwaad. Wat gebeurt er nu? De mens wordt zich bewust van zichzelf (uitgedrukt in de gelijkenis als het schaamtegevoel e.d.), maar kan gelijktijdig ook een bewust contact met God opnemen. Dus als je het goed bekijkt, heeft zelfs hier de demon in zijn behoefte om de mens a.h.w. te verjagen uit het paradijs om de concurrentie onmogelijk te maken de kans geschapen voor de mensheid om in zekere mate bewust - qua besef zelfs in een gelijkwaardigheid - God te ontmoeten. Dat is het kentekenende van deze geestelijke kracht. Ik kan die kracht nooit ontdoen van haar band met de oerkracht. Of we die oerkracht God noemen of iets anders, doet verder niet ter zake.

Als je zelf dingen doet, ach u weet het allemaal wel, dan krijg je soms de meest onverwachte gevolgen. Maar waarom krijg je juist die gevolgen? Wat bepaalt de invloed van wat je eigenlijk wilt en wat dan net niet gebeurt of omgekeerd: wat je eigenlijk niet wilt of niet nastreeft en wat

je ondanks jezelf toch weer waarmaakt. Dat is heel eenvoudig dit:

Elk mens is ook deel van die goddelijke kracht. Als een mens een uitstraling heeft, kan hij menselijk gezien "ja" zeggen tegen iets.

Denk maar aan de dame met een vermageringskuur die "ja" zegt tegen een taartje. Ze zegt tegen zichzelf: ik vind het niet zo belangrijk, dus zal ik het maar doen. Maar ze voelt zich schuldig. Anders gezegd: ze verwerpt. Ze verwerpt en aanvaardt tegelijk. Is er nu sprake van een goede invloed, dan zal die verwerping worden uitgestraald. Dat kan dan een komische situatie geven. Die dame zal dan de omzet in taartjes in haar omgeving aanmerkelijk doen afnemen, want ze straalt de ontkenning van de lust uit, terwijl ze gelijktijdig zich bezat aan haar lust.

U vindt het misschien wel vreemd, maar probeer het verder te volgen, het is heus wel interessant voor u.

In mijn leven als mens of als geest geldt dus eigenlijk hetzelfde wat ik over de demon heb gezegd. Zodra mijn streven positief is, volledig door mijn "ik" wordt aanvaard, zal alles wat ik uitstraal alle krachten rond mij activeren. Ik sta nooit alleen. Ik sta altijd in verbinding met een kracht om mij heen. Maar als ik iets wel wil en ook weer niet wil, dan is het maar de vraag, of dat wel of dat niet in mijn besef goed is. Is het namelijk verkeerd, dan ben ik op dat moment demonisch; wat ik doe is dus demonisch. Maar door hetgeen ik doe, zal ik vaak het tegengestelde tot stand brengen van hetgeen ik eigenlijk voor mijzelf op dat ogenblik wens. Laten we proberen hiervan een concreet voorbeeld te geven:

U ontmoet een medemens. U zoudt met die medemens wel willen uitgaan, maar eigenlijk heeft u het gevoel dat u het niet moet doen. U zoudt het echter wel leuk vinden. Op dat ogenblik bent u geestelijk gezien in twee delen gesplitst. Uw uitstraling die naar de oerkracht gaat (die positief reageert) zegt "neen". Terwijl het negatieve (datgene wat "ja" zegt) alleen maar antwoord kan krijgen van iets wat als negatief kan worden bestempeld, dat nl. precies diezelfde trilling al in zich heeft. Het zal duidelijk zijn dat, tenzij degene net wie u wilt uitgaan precies dezelfde negatieve factor bezit op dat ogenblik, er eerder een verwijdering ontstaat dan een contact.

Verder is het ook heel wonderlijk om te zien, als je je bezighoudt met die kracht, hoe mensen en ook geesten enorme krachten weten op te brengen en weten te richten door één te zijn. Dat is b.v. het geval bij een Wessac-bijeenkomst. Hier is een praktisch gelijke geestelijke afstemming in positieve zin van een groot aantal entiteiten en daardoor kunnen krachten tot uiting komen die je normaal nooit kunt beleven. Maar mensen zijn waarschijnlijk een beetje anders dan geesten en degenen die geestelijk heel erg bewust zijn.

Wij vinden in bepaalde streken (in India en in nog enkele andere landen is het hier en daar nog het geval) de z.g. orgiastische magie. Dit betekent dat mensen in een roes komen, in die roes copuleren, maar met dat alles één bepaalde bedoeling hebben. Het wonderlijke is dat daardoor ook enorme emoties worden ontketend die ook gelijkgericht zijn. En als het doel nu maar positief is, want dat is noodzakelijk, dan zal de hele wereld daarop antwoorden. Ook deze vorm van magie werkt wel degelijk.

Bij krachten moeten we dus rekening houden met de afstemming.

Wat ben ik zelf? Wat ben ik werkelijk? Wat wil ik werkelijk? Zodra ik in mijzelf één ben, geen enkele verwerping ken met hetgeen ik nastreef of bedoel, dan zal alleen mijn concentratie op dit doel reeds krachten aantrekken waardoor het doel wordt verwezenlijkt. Ik heb daarbij dan helemaal geen plechtigheden nodig. Er behoeft verder helemaal geen actie te zijn van mijn kant. Gewoon het feit dat ik dit wil, maar werkelijk met mijn gehele wezen, activeert rond mij de oerkracht, die vorm en gestalte gaat krijgen in overeenstemming met wat ik uitstraal. Daar staat natuurlijk weer tegenover dat ik nooit iets kan waarmaken waar ik niet helemaal achter sta.

Dan kan ik het nastreven, soms zelfs de uiterlijke vorm ervan bereiken, maar de essentie bereik ik nooit. Ik bereik altijd het tegendeel. De uitspraak van Goethe was dus wel heel juist.

Als ik negatief ben, dan wil ik altijd iets voor mijzelf. Ik wil iets afbreken of ik wil iets opbouwen tegen anderen in plaats van voor anderen. In zo'n geval kan ik misschien tijdelijk iets bereiken wat erop lijkt, maar de eigenlijke werking is altijd het tegengestelde van mijn bedoeling. Zo ziet u dat die krachten eigenlijk aan wetten gehoorzamen.

Als ik de oerkracht zelf zie en vraag: aan welke wet gehoorzaamt ze, dan kan ik er alleen maar naar gissen. In die oerkracht ken ik een voortdurend evenwicht. Maar dat is het evenwicht van potentialen, niet het evenwicht van uiting. Het is een evenwicht van mogelijkheden, niet van feiten. Ga ik echter na wat daarnaast het geval is, dan blijkt mij dat de oerkracht kleine delen oerkracht uitzendt die persoonlijkheid hebben, die actie in het geheel mogelijk maken, die actie kennen op het geheel. Wanneer die bepaalde delen een kringloop volbrengen (dat gebeurt meestal), dan zien we dat ze na verloop van tijd weer terugkeren naar het centrum van de kracht waaruit ze zijn ontstaan. En nu het wonderlijke: Hierbij kan opnieuw precies dezelfde krachteenheid, zonder dat haar beslotenheid of haar geest en besef verbroken is, weer momentum gewinnen. Ze krijgt dus een grotere energie en begint dan weer een soortgelijke baan af te leggen.

Als wij daarover spreken, dan hebben we het over de reïncarnatiecyclus of zoiets, maar we denken daarbij aan de verschijnselen. Hier hebben wij het over de kracht.

Wanneer een bepaalde vorm steeds weer in het licht terugkeert, dan zal de positieve waarde die in de figuur zit elke keer, als de terugkeer tot het licht heeft plaatsgevonden, versterkt zijn. Dan zegt er iemand: Hoe kan dat, want je incarneert uit een bepaalde sfeer. Volkomen waar. Maar er is altijd een ogenblik waarop de wil tot incarnatie ontstaat en er een black-out op volgt. Je hebt het niet meer, je ziet het niet meer, je weet het niet meer. Dat gaat kort vooraf aan de definitieve keuze. Dit is het ogenblik waarvan men zegt - occult denkend - dat je de totaalkracht weer ondergaat en daaruit vermogen, levenskracht e.d. put die je nodig zult hebben. Dit is op z'n minst genomen een zeer interessante stelling en voor zover ik kan nagaan ook wel een feit. Want alle kracht keert tot haar oervorm terug en kan in gewijzigde of gelijke vorm wederom uit die oerkracht in verschijning treden in de voor ons kenbare wereld.

De situatie waarin wij verkeren ten aanzien van die oerkracht maakt het ons onmogelijk precies te zeggen wat ze is of wat voor kwaliteiten ze heeft. Het is hetzelfde als te zeggen: Ik ga de samenstelling van de lucht constateren alleen door adem te halen. Tot op zekere hoogte kun je de vreemde waarden die erin zitten wel herkennen, maar aan de samenstelling van de lucht zelf ben je zo gewend, daar leef je zo in, dat je die niet merkt. En zo merken we de oerkracht niet. Alleen indien ze antwoordt op een deel of op het geheel van ons wezen, wordt de oerkracht kenbaar. Vreemd genoeg echter niet in haar wezen, in de enorme energie die er ontstaat, maar alleen in het resultaat dat die energie voor ons heeft in de omgeving of in onszelf.

Hiermede hebben we weer wat meer gezegd over de energie. Ik zou nu nog in het kort willen zeggen wat de energie van de ziel is, wat de energie van de geest is en wat de occulte energie van de mens is.

De energie van de ziel is gelijk aan de oerkracht, maar beperkt. Zij bevat alle mogelijkheden, maar de uiting van die mogelijkheden wordt voor een groot gedeelte bepaald door de contacten die men heeft met de oerkracht, die rond dit afgesloten deel bestaat.

De geest is een bewustzijn dat ontstaat door de reacties, die de ziel ontmoet en opwekt in de oerkracht rond het "ik". Haar bewustzijn stelt de geest niet in staat een keuze te maken die buiten deze ervaring ligt. Maar voor zover er bekende ervaringen zijn (het is ook een soort geheugen) bestaat de mogelijkheid uit verschillende reacties te kiezen of een voorkeur uit te drukken voor zekere reacties. Hierdoor wordt de eigen afstemming of trilling van de ziel naar buiten toe mede bepaald. Dit betekent dat alle krachten, die in haar zijn of door haar aan 't geheel kunnen worden onttrokken, alleen op een zeer bepaalde manier tot uiting zullen komen. De kwaliteit of kracht van een geest is dan ook het bewustzijn waardoor een gerichtheid van kracht ontstaat die op het geheel, maar slechts op het erkende deel van de kosmos invloed kan hebben.

Voor de mens geldt: de mens wordt beperkt in het gebruik van zijn krachten door zijn voorstellingsvermogen, door zijn innerlijke gesteldheid: eenheid, gespletenheid, innerlijke verdeeldheid. In de praktijk zal de mens alle kracht van de geest (indirect zelfs die van de ziel) kunnen gebruiken vanuit zichzelf, door zichzelf, mits zijn streven een volledige eenheid is en er in hem ten aanzien daarvan geen twijfels of voorbehoud bestaan.

Als u zich afvraagt hoe u die kracht zelf ervaart, moet ik constateren dat u haar even weinig ervaart als de atmosfeer rond u. U merkt eerst dat de lucht in beweging is, als die beweging er is; dus als er wind is. De kracht in mij zal ik nooit ervaren als zodanig. Ze is voor mij een normaal en continu deel van mijn bestaan. Maar op het ogenblik dat die kracht werkzaam wordt, word ik mij ervan bewust. Dan zal ik plotseling stromingen ontdekken. Ik kan verschillende lichamelijke reacties ontwikkelen: prikkelingen b.v. in bepaalde delen van het lichaam, het bekende koudevoeten-verschijnsel bij een circulerende kracht e.d. Deze maken dan de kracht kenbaar. Het is echter maar een klein gedeelte dat op die manier kenbaar wordt. Het geheel kan ik in of aan mijzelf niet constateren dan door de werkingen die ik vanuit mij tot stand breng.

Wij hebben deze cursus niet zonder reden "occulte filosofie" genoemd. Een filosofie is iets wat wel gebaseerd is op bestaande feiten, maar dat niet bewijsbaar is in stoffelijke zin en als zodanig dus niet kan gelden als een wetenschap zonder meer.

In feite is occultisme vanuit menselijk standpunt voor een groot gedeelte filosofie. Als wij ons bezighouden met de kracht die in de mens speelt, de verschijnselen die tot stand kunnen worden gebracht, de bezieling van de aarde, de sterren en al die dingen meer, dan werken we met iets wat wel aannemelijk is, waarop vele verschijnselen eventueel kunnen wijzen, maar dat stoffelijk gezien onbewijsbaar is. Wij leven in een wereld waarin het bewijsbare slechts een klein gedeelte van het mogelijke representeert.

In deze cursus hebben wij u vooral wakker willen maken voor alle mogelijkheden die er zijn. Er zijn ook heel wat praktische tips gegeven. We hebben misschien hier en daar ook wel wat heilige huisjes omvergehaald. Het zal u duidelijk zijn, als u dit laatste stukje over kracht nog eens goed overweegt, dat het niet nodig is om met bepaalde rituelen te werken, ook als rituelen in het occultisme heel veel voorkomen. Wij hebben geen symbolen nodig, tenzij ons eigen bewustzijn alleen door een symbool tot een innerlijke eenheid gesmeed kan worden. Het is onze reactie die bepaalt, niet de kracht zelf die erdoor wordt bepaald.

Het hele occultisme bestaat uit verschijnselen die niet gemakkelijk te verklaren zijn. De laatste tijd doet de mens experimenten o.a. met telekinese, met telepathie en de laatste vormen van proefnemingen in o.m. het

zuiden van de Sovjet Unie behelsen op het ogenblik ook helderziendheid in een bepaalde vorm. Maar de mens staat altijd voor één raadsel: het is de mens zelf die de bepalende factor is. Dat maakt het wetenschappelijk ontzettend moeilijk, want elke mens is anders. Je kunt dus niet een aantal proeven opstellen waarop een ieder gelijk zal responderen. En als je dat dan probeert, zoals bij de blind-keuzeproef die door parapsychologische groepen wordt gebruikt om begaafdheden vast te stellen, dan is dat alleen goed, indien de mens daarop is ingesteld. Het is nooit een bewijs van een werkelijk paranormaalvermogen. Het is ook geen bewijs dat er geen paranormaalvermogen is. Het is alleen een bewijs dat er ergens een factor is die de normale kansberekening beïnvloedt. Maar welke, dat weten we niet. Daarom moeten we wel uitgaan van het onbewezene en het onbewijsbare.

Wij moeten ons eigen bewijs brengen. Wij moeten onszelf overtuigen, niet de wereld. Bij de afsluiting van deze cursus, is het misschien heel goed u dit nog eens op het hart te drukken.

U hoeft niemand te overtuigen van uw paranormale begaafdheid, van uw kwaliteit of van uw mogelijkheden met de occulte. U moet uzelf daarvan overtuigen. Want eerst als u het gevoel heeft dat iets mogelijk is, zelf het geloof heeft dat er iets bestaat en dat het op u kan inwerken en door u kan werken, zijn de werkingen mogelijk geworden. Dan pas heeft u de innerlijke afstemming bereikt waardoor u kunt antwoorden op alles wat er rond u is op een bepaald terrein. Dan kunt u paranormaal genezen, omdat u het gevoel heeft te kunnen genezen. En door het geloof daarin - ook zonder er verder geesten, gebeden of wat dan ook bij te halen - kunt u levenskracht onttrekken aan de oerkracht en uit vele andere krachten die rond u zijn en die op u zijn afgestemd. U kunt die projecteren op iemand en daarmee de meest fantastische genezing tot stand brengen. Maar onthoudt u wel: alléén als u erin gelooft!

Als u het occultisme bestudeert om daarmee praktisch zoveel mogelijk iets te doen, moet u beginnen uzelf te overtuigen van de mogelijkheid; niet alleen in het algemeen voor de wereld maar ook voor uzelf. Want heeft u die overtuiging gewonnen, dan bent u een stap verder. Dat betekent niet dat alles precies juist is. O, vele z.g. occulte verschijnselen en uitingen worden voor 9/10 door het wensleven van de mens bepaald. Want u bent het die bepaalt wat er gebeurt.

Er zijn mensen die zeggen: Een bepaalde geest moet doorkomen. Wat er doorkomt is een bewustzijn, maar niet die bepaalde geest. De vorm van de uiting wordt voor een groot gedeelte misschien bepaald door degene die de uiting weergeeft. Op zichzelf is dat niet zo belangrijk, als wij daarmee in de richting van de waarheid kunnen streven.

Ik geloof dat waarheid in de eerste plaats is: het ontsluiten van de vele gebieden in en rond de mens, die op dit ogenblik - stoffelijk gezien - niet bestaan. We moeten gewoon leren om een beetje magisch te denken, om te werken met geestelijke kracht, om waarnemingen te doen. En hoe we dat nu precies doen, ach, dat is een tweede zorg. Belangrijk is, dat we voor ons feiten verzamelen die voor ons overtuigend zijn. En als we die overtuiging hebben verkregen, dan kunnen we met die kracht naar buiten toe iets bereiken. Dan kunnen we een medemens genezen, dan kunnen we misschien ook onszelf genezen. Maar als u nietgelooft dat u zichzelf kunt genezen, dan kunt u dat niet, ook al kunt u ieder ander genezen. Als u niet gelooft dat u in staat bent om helderziende waarnemingen te doen, dan zult u ze nooit doen, ook al bent u ervan overtuigd dat anderen dat wel kunnen. Daarom, zoek naar elke weg en elke mogelijkheid om die onbekende kracht voor uzelf en vanuit uzelf te beleven.

Zeg niet, dat het alleen voor uitverkorenen bestemd is. U bent ook deel van de goddelijke Kracht of de oerkracht zo goed als ieder ander. Zeg niet, dat bepaalde dingen erg belangrijk zijn, als u er niets mee kunt doen. Streef in het occulte altijd naar het doelmatige voor zover u dat mogelijk is, want het doelmatige vindt respons in uw persoonlijkheid. Daardoor verandert uw afstemming. En als u op den duur heeft geleerd hoe u bepaalde occulte krachten en verschijnselen kunt oproepen, dan heeft u ook geleerd hoe u uw eigen trillingsgetal en uitstraling tijdelijk kunt domineren en veranderen. Dan kunt u de vele deelstralingen, waaruit/geestelijk image is opgebouwd, beheersen en afwisselend bepaalde kwaliteiten van uw wezen zodanig overheersend opstellen, dat u daarmee kunt werken. uw

Probeer ook niet om vele dingen tegelijk te zijn. Als u werkt met occulte krachten, als u zich zelfs maar bezighoudt met de studie van het occultisme, durf eenzijdig te zijn zolang u bezig bent. Zodra de taak is afgelopen, sluit het geheel af en kijk naar de resultaten. En dan moet u weer zo objectief zijn als voor een mens maar mogelijk is.

Van alle krachten, die rond u zijn - of ze gepersonifieerd zijn of ze behoren tot bepaalde natuurkrachten of misschien de uitstraling zijn van de aarde, van een ster of zelfs van de oerkracht - is een antwoord te krijgen. Maar het antwoord kan alleen volgen, indien u zelf de juiste code kent.

Roep nooit dingen op waarvoor u een beetje bang bent. Want als u werkt met dingen die u vreest, dan houdt die vrees een onderwerping in. Wie zich onderwerpt, wordt beheerst door datgene wat hij oproept. Zelfs God is een kracht tot wie wij niet teveel moeten spreken, tenzij we die God niet vrezen maar aanvaarden. Als u denkt, dat God een oordeel over u kan spreken, wees voorzichtig! Roep God niet verkeerd aan, want het zou kunnen zijn dat uw schuldbewustzijn daardoor wordt gevoed totdat u onweerstaanbaar wordt gedreven door een schuldbewustzijn dat mogelijk niet eens feitelijk bestaat.

Filosofeer eens rustig over het onbekende, zelfs als het waanzinnig lijkt wat u denkt. Probeer gewoon gedachtenbeelden op te bouwen. En als u iets ontmoet waarvan u zegt: dit is volgens mijn innerlijk weten waar, probeer of u er iets mee kunt doen. Want gelooft u mij: Alle occulte filosofie is zinloos en nutteloos, tenzij ze ons brengt tot een actief beleven van de krachten die we occult noemen. Alle geloof aan kosmische geheimen is zinloos, tenzij we ons aanvoelen en erkennen van die geheimen kunnen ombuigen tot een vergroting van ons eigen besef en ons eigen bewustzijn.

Probeer nooit een ander te domineren met wat u paranormaal noemt. Probeer alleen zelf datgene wat u paranormaal noemt te beheersen. Uit de beheersing komt het begrip. Uit het begrip komt het meesterschap, dat een uitbreiding van bewustzijn inhoudt en daardoor de verovering van de wereld verwezenlijkt, die men nu nog occult noemt.

NOOT.

Ik heb u gezegd dat de gemiddelde uitstraling van een mens uit 16 tot 32 factoren is samengesteld. Nu zult u zich bij herlezing wel afvragen wat dat betekent en daarom deze noot.

In uw wezen is een stoffelijk levensbesef. Er is een begrip ten aanzien van de waarden van het leven. Er is een begeertelevens. Er is een emotioneel leven. Elk van deze factoren - zuiver stoffelijk als ze zijn - betekent reeds een afzonderlijke trilling. Het betekent een afzonderlijke vibratie die in de aura kenbaar is, als ze tijdelijk wordt gewekt.

Dan hebben we geestelijk in de levenskrachtsfeer eveneens een aantal factoren: positieve erkenning, kracht gewinnen, kracht verlies, bewuste kracht afgifte, bewuste kracht opname. Dit zijn allemaal bewuste

factoren en deze zijn alle weer als een afzonderlijke uitstraling kenbaar.

Dan hebben we bovendien nog een aantal z.g. hoog-geestelijke uitstralingen, die o.m. worden bepaald door het totale "ik"-bewustzijn (men spreekt ook wel van super-ego) en eigenlijk de relatie omschrijft die dat ego voor zichzelf begeert met alles wat er omheen bestaat. Ook dit zijn factoren die aanwezig zijn in uw persoonlijkheid, zels wanneer u op aarde leeft. Zij vormen dus een deel van de uitstraling. Wat u als eigen trillingsgetal of stralingsnummer naar voren brengt is dus eigenlijk niets anders dan een samengesteld geheel waarin allerlei grondwaarden van uw persoonlijkheid zijn vertegenwoordigd. Het is een resultante; het is nooit een primair trillingsgetal.

Dat de factoren meestal tussen 16 en 32 liggen is te danken aan het feit, dat een mens in de stof tenminste 16 factoren heeft. Hij heeft gemiddeld 5 tot 6 stoffelijk belangrijke factoren en daarnaast per sfeer en wereld gemiddeld 3, wat het geheel dus brengt op 14. Dan hebben we daarbij nog de zieletrilling, dat is al 15. En nemen we daarbij nog de angst die bij velen bestaat, dan komen we tot 16. Dit is een normaal getal. Naarmate u geestelijk meer bewust bent, meer bewust stoffelijk werkt en denkt, zal het aantal trillingen dat u zelf genereert toenemen. Het maximum dat we op aarde zullen aantreffen bij een volbewuste persoon, die zelfs een groot gedeelte van de materie reeds door zijn wil kan beheersen, pleegt 32 te zijn. Vandaar dat ik dit heb aangegeven als een mogelijkheid.

:--:

ACHTERGRONDEN VAN HET LEVEN.

Je leeft. Het leven moet een doel hebben. Het doel van het leven is voor zover we dat kunnen nagaan: ons bewust te worden van ons gehele ego en daarmee zeer waarschijnlijk ook van de totaal scheppende kracht waarvan we deel uitmaken.

Maar als we op aarde zijn of in een bepaalde sfeer, dan ziet het leven er toch wel wat beperkter uit. We kunnen ons daarvan gemakkelijk afmaken door te zeggen: Het leven op aarde is een leerschool en het leven in de geest is een periode van bezinning enz. enz. Maar als je op aarde leeft, wat doe je dan eigenlijk?

Op aarde manipuleer je in feite zeer vele krachten zonder dat te beseffen. Doordat je er geen besef van hebt, zul je dus experimenteren waar je dit meer bewust misschien niet zou doen. De zin van het stoffelijk leven is voornamelijk het experiment waardoor je geconfronteerd kunt worden met nieuwe mogelijkheden en waarden in jezelf en in de kosmos.

Ga je kijken naar het leven in de sferen, dan kun je ook weer zeggen: daar zit natuurlijk wel bezinning bij, maar in de praktijk probeer ik alles wat ik als experiment heb ondergaan op aarde om te zetten in een vaste waarde, in een kennis; iets waarmee ik voortdurend kan werken en niet alleen bij toeval.

Kom je dan in de allerhoogste sferen terecht waar alleen de heel grote meesters en jongens van de allerhoogste waarde ronddolen, dan moeten we zeggen: Hier is een besef ontstaan voor totaliteit, maar het is

kennelijk iets wat van het "ik" is uitgegaan. Het leven in de hoogste sfeer is vermoedelijk het aanvullen van het "ik"-besef met de belevingen van de totaliteit om daardoor het "ik" vollediger uit te drukken en gelijktijdig de totaliteit harmonischer te beleven; wat allemaal erg mooi en uit de aard der zaak altijd wat vaag is.

Iemand die op aarde is, zal het niet altijd met die dingen eens kunnen zijn. Als iemand mij had gevraagd: wat is de zin van het leven op aarde? had ik waarschijnlijk gezegd: die zin ligt in de zin die je hebt in de dingen die je het leven mogelijk maken. Als ik in het leven en wat daarin mogelijk is geen zin meer heb, dan is het voor mij zinloos. Ga ik echter kijken naar de wonderlijke verschijnselen die ik achteraf heb geleerd, dan blijkt dat juist in de tijd dat mijn belangstelling taande voor sommige meer stoffelijke genietingen, ik gelijktijdig een aantal nieuwe geestelijke mogelijkheden kreeg.

Kijk ik naar de doorsnee-mens van vandaag, dan blijkt mij dat bijna 50 % telepatisch is, maar dan bewust. Kijk in naar de mensen die wat ouder zijn, dan kom ik tot de conclusie dat bijna 70 % (dat is erg veel) op enigerlei wijze contact krijgen met het leven na de dood en dat ze daardoor een groot aantal ervaringen opdoen die zeker niet stoffelijk beperkt meer zijn. Zij drukken die dingen meestal weg. De zin van het bestaan ligt wel in een uitbreiding van bewustzijn op enigerlei wijze.

Kijk ik naar de mogelijkheden die de mens heeft (dit is een occulte cursus geweest, dus is het gemakkelijk om daarop terecht te komen), dan ontdek ik dat de meeste mensen hun kwaliteiten en eigenschappen onevenwichtig gebruiken. Dat geldt voor de meesten van ons geesten trouwens ook.

Een mens komt op aarde en is eens misschien een groot magiër geweest. Nu wil hij zich met alle geweld wijden aan de wereld van algebra en meetkunde. Dat lijkt strijdig te zijn, maar als die mens in staat is om zijn magisch opgedane kennis te projecteren in zijn wetenschap, dan ontstaat er een vernieuwing van die wetenschap. Anders gezegd: het stoffelijk weten komt dichterbij het geestelijk mogelijke. Dan zie ik daarin toch wel degelijk een grote stap vooruit, niet alleen voor die mens maar ook voor vele anderen.

Nu weet ik wel dat heel veel mensen zullen denken: ach, dat intuïtieve gedoe daar heb je weinig aan. Maar als je kijkt naar mensen als b.v. Einstein, om een heel bekende te noemen, dan zien we dat deze man gelijktijdig een groot mathematicus en een groot mysticus is geweest. Wat hij uitdrukt in zijn mathematische termen is in feite een mystieke beleving waaruit hij conclusies trekt ten aanzien van het stoffelijke bestaan waarvan hij de mogelijkheid dan weer mathematisch aantoonde. Nu zullen wij over het algemeen wel niet zo mathematisch zijn. Vaak vragen wij ons af: wat heeft het nog voor zin dat we zo bestaan? Maar wat wij daarbij over het hoofd zien is de invloed die we uitoefenen.

De zin van het leven ligt heel vaak in een enkel woord, zo vreemd als het klinkt. Er zijn mensen, die maanden niets voor een ander betekenen en dan één woord zeggen waardoor het leven van één mens verandert en daarmee het beleven en de mogelijkheden van een onvoorstelbaar groot aantal mensen, gerekend door de geslachten heen. Dan is dat ene woord misschien belangrijker dan 60 jaren van leven. De zin van dat ene woord beseffen we op dat moment zelf niet. We zijn er blind voor. En misschien dat we pas veel later, als we in één van de hogere sferen terecht zijn gekomen, gaan begrijpen wat we eigenlijk hebben gedaan. Wij waren toen noodzakelijk en wat meer is: we hebben dat woord gesproken niet omdat iemand het ons heeft ingefluisterd, maar omdat het in ons, door onze eigen harmonie op dat ogenblik werd geboren. De zin van je leven ligt vaak in kleinigheden als je het zo bekijkt.

Een mens kan zelf aan niets geloven en toch door de een of andere opmerking, door een daad of zelfs door wat hij nalaat te doen een ander confronteren met ongekende krachten en daarmee hem een geloof geven dat groeit tot een zekerheid van een hoger bestaan. Ook dat heeft zijn zin en betekenis.

Er is eens iemand geweest, een nonnetje, dat zwaar gezondigd had. Dit is een tijdje geleden gebeurd en toen waren nonnetjes vaak specialisten daarin. Zij had zichzelf voor heilig uitgegeven (dat komt ook tegenwoordig nog heel vaak voor) en werd dus als een uitverkorene Gods begraven. Maar, zo gaat het verhaal verder, het nonnetje kwam terug door vlammen omhuld en drukte haar gloeiende hand op de kist waarom inderdaad een verschroeide handafdruk nadien voortdurend zichtbaar bleef. En dit terwijl ze uitriep: "Ik ben zondig geweest en ik heb gefaald. Pas op, dat je niet hetzelfde doet!"

Het is een mooie mythe. Het is niet echt gebeurd. Maar in zo'n geval zou het hele leven van dat nonnetje voor het totaal zinloos geweest kunnen zijn. Ze zou met die ene verschijning een zo grote invloed hebben uitgeoefend op het denken van anderen dat daarmee een bestaan van - laten we zeggen - 90 jaren volledig vervuld zou zijn.

We spreken over de zin van het leven en we weten zelf niet eens wat we zijn en wat we doen. Soms denken we dat we onszelf een beetje kennen. Dan menen we misschien ook nog dat we de wereld kunnen beoordelen; we weten precies wat goed is en wat niet. En pas als we overgaan komen we tot de conclusie hoezeer we ons hebben vergist. Want dan zijn alle dingen, die we belangrijk dachten te zijn eigenlijk onbelangrijk geweest. Een enkel ding, dat we hebben gedaan of gezegd, kan een heel leven hebben veranderd. En wat dat leven in zijn verandering voor anderen heeft betekend kun je zelfs in de geest niet altijd overzien.

Er is een wonderlijke verwevenheid van ons aller bestaan. Daarom kunnen we de betekenis van het leven voor onszelf nooit met zekerheid vaststellen. We kunnen slechts één ding zeggen: Zolang wij leven in de kracht en uit de kracht die we erkennen als juist - ongeacht wat we doen of laten verder - zullen wij die belangrijke sleutels (want dat zijn het) verder geven aan anderen.

Een beetje wonderlijk om de zin van het leven te zien in één of meer sleutels die je aan anderen verschaft. Maar als je goed nadenkt, dan zeg je: Wij zijn toch een gemeenschap. Als je mens bent, dan hoor je bij de mensheid. Elke mens, die ik één stap verder help, helpt ook mij verder. Ik kan niet alleen verdergaan en de mensheid achterlaten. Omgekeerd kan de mensheid mij niet voorbij streven zonder mij mee te nemen. Wij zijn één geheel. Daarom zijn de sleutels, die je aan anderen geeft, zobelangrijk. Het zijn de middelen, die je verschaft aan het geheel van de mensheid om beter te denken, beter te beseffen, beter te bestaan.

Nu denkt u waarschijnlijk weer: Nou, daar wordt weer een aardig eindje weggepredikt, want dat is een menselijke gewoonte. Wat ik zeg, is eerlijk en oprecht gemeend en gebaseerd op alles wat ik in de loop der tijden ook als geest en in enkele menselijke vormen heb beleefd en geconstateerd.

Ik heb u dit voorgelegd omdat wij, die ons vaak bezighouden met het verborgene, het z.g. duistere, wel eens vergeten dat het niet zo belangrijk is wat wij zelf zijn en bereiken, maar dat heel erg belangrijk is wat we mogelijk maken voor anderen. In ons hele leven met al onze kennis van geestelijke krachten en geestelijke werkingen zullen we soms vrede of tevredenheid vinden; soms, maar zelden. Maar in ons leven en werken zullen we door ons beseffen van het occulte, door ons vermogen zuiverder te reageren op anderen en hun behoeften, ook al kunnen we die niet omschrijven, in staat zijn om de wereld - of moet ik zeggen de mensheid - te veranderen en beter te maken. Dit is een verklaring van mijn persoonlijk beleven en erkennen.

Als u aan het einde van zo'n cursus alles nakijkt, dan zult u heel veel nutteloze dingen tegenkomen. Dingen waarvan u denkt: was dat nu nodig, was het voor mij nu belangrijk om dit te weten. Dat kan ik mij recht voorstellen, want zelfs sommige van mijn eigen voordrachten vond ik minder geslaagd. Maar in al die dingen zit ergens voor iemand toch ook weer een sleutel. Ergens is dat ene woord waardoor de gehele cursus voor iemand zin krijgt. Ergens is die ene kleine uitleg van misschien twee zinnen, waardoor iemand in zijn innerlijk werken en streven verandert, maar daardoor ook meer betekenis krijgt voor het geheel van de mensheid.

Wie zijn wij, dat we de zin van ons leven willen beoordelen aan de hand van ons persoonlijk beleven en onze ervaring alleen. Wij zijn immers schepselen, die niet eens hun eigen werkelijk "ik" volledig kennen. Laten wij dan tevreden zijn met de kleine sleutels, die we aan anderen mogen verschaffen. Die kleine, schijnbaar onbelangrijke daden en woorden waarmee we de wereld in haar geheel, de mensheid in haar geheel helpen te veranderen. Want in de voortdurende verandering ligt de mogelijkheid van een gestadige rijping. In rijping ligt het zich ontplooiend bewustzijn dat de beperkingen van een te zeer "ik"-gebonden bestaan kan afwerpen en daardoor in een bewuste eenheid met de totaliteit kan gaan leven.

Daar u mij zelf de mogelijkheid heeft gegeven om deze verklaring af te leggen, moogt u mij niet verwijten dat ze zo is uitgevallen. Wie probeert een waarheid te zeggen, zal anderen vaak vervelen. Maar wie niet probeert een waarheid te zeggen zoals hij die beseft, loopt het gevaar zijn eigen levensdoel en levensmogelijkheid te beschamen. Ik heb getracht die mogelijkheid voor mij zo klein mogelijk te houden en daarnaast - waar mogelijk - voor u een begrip te scheppen voor de soms grote betekenis die zelfs de schijnbaar ledige dagen van uw stoffelijk bestaan kunnen hebben voor het geheel.

:--:~: